

Stokholmas un Upsalas mācītāja Kārļa Žola iknedēļas meditācijas pārdomas

19.oktobrī

Attīstībā ejot uz priekšu, cilvēks arvien vairāk apzinās visa izplatījuma milzīgo plašumu un daudzveidību, atklāj pasaules noslēpumus. Tomēr šajā arvien plašākajā apziņā par pasauli, cilvēkā nav atbilstoši izaugusi atziņa pašam par sevi. Varbūt pat savā ziņā cilvēks ir zaudējis un nereti turpina zaudēt to atziņu par savu iekšējo būtību, kas cilvēkam bija iepriekšējās paaudzēs. Mūsos tāpat ir iekšēji konflikti, neizpratne par sevi un citiem, par vidi un attiecībām. Tomēr arvien no jauna mums tiek doti impulsi sevis iepazīšanai, citam cita iepazīšanai un izpatnei. Lai vai kā pasaule un mēs paši sevi ierobežotu, pati dzīvā daba un patiesībā – viss izplatījums liek mums atzīt, ka neizmērojams plašums ir arī pašā cilvēkā – nevienā no mums vēl pilnībā neatklāts, kādā vairāk, kādā mazāk pamodināts.

Bet pēc vasaras es atkal esmu aicināts atkal dziļāk ieskatīties sevī, patiesāk iepazīt sevi, esmu aicināts no jauna ieraudzīt tos spēkus, kas ir manī.

Jā, kas tad ir manī? Kas notiek šajā iekšējā plašumā? Mūsu ķermeniskā esība ir tikai neizsakāmi mazs puteklis izplatījuma un mūžības priekšā. Ja tas būtu viss, kas mēs katrs esam, tad būtu bezgala augstprātīgi un muļķīgi domāt un runāt par kādu iekšējo plašumu.

Cilvēka patiesais plašums atklājas tajā tā daļā, kas nav acīm redzama - tajā, ko saucam par dvēseli. Mēs katrs atsevišķi un visi kopā esam daļas gan no pārejošā, gan no mūžīgā. Mēs katrs esam daļa no "Vārda, kas tapa miesa".

Cilvēka dvēselē ir neizsakāms spēks, tur ir avots gaismai, kas palīdz saskatīt vislielākos noslēpumus.

Ar savu domu un dvēseles pieaugošo spēku cilvēks šos noslēpumus var arvien vairāk atklāt. Pakāpeniski es arvien vairāk apzinos, ka patiesībā visas manas patiesās iespējas ir manī pašā, manas dvēseles un gara ceļā, arī tajā ko neesmu pilnībā izzinājis, bet kas ir potenciāls manī un katrā no mums. Tā es varu atdot cerības spārnus it visam, kam tos ir nolauzušas šaubas. Manas Patiesās Būtības spēks atklājas jau šeit, rūpīgi ieskatoties, to var ieraudzīt jau tajā, ko var saukt par manu mazo būtību.

Es centīšos tuvoties apziņai, ka viss, ko es patiesi vēlos, jau atrodas manī. Tur ir plašums un perspektīva. Es domāšu par rudens sniegto vēsti: visa aiziešana patiesībā ir ceļš pretī jaunai Dzīvībai.